

Prrek in de dienst op Eerste Kerstdag 2007, Capelle-Schollevaar, 9.15 uur

Thema: 'Op reis vanuit Bethlehem' naar aanleiding van Lukas 2: 1-20 (kerntekst: vers 20)

1. Hoe verder na Kerst?

We geven elkaar veel mooie wensen door voor de Kerstdagen. We mogen ook hopen en bidden dat het gezegende dagen zijn, vol van verwondering over de komst van Jezus op aarde.

Maar: na de Kerst gaat het leven verder. We zijn wekenlang op reis geweest naar Bethlehem. Als het ware staan we nu in Bethlehem, bij de kribbe van de Heiland. Maar we moeten ook weer verder: op reis vanuit Bethlehem. En hoe is het dan bij u? Is het dan allemaal weer voorbij? Overmorgen? Of misschien na oud en nieuw. Als u weer naar uw werk gaat of jij weer naar school? Komt dan de grote kater? Moet je dan weer eindeloos gaan Sonja Bakkeren om de Kerstdagen te verwerken? Kerst als hoogtepunt. En hoe moeten we verder, daarna weer, het gewone leven in?

2. Ook tijdens de Kerst is er het 'gewone' leven

Sterker nog: ook tijdens de Kerstdagen hebben we te maken met het gewone leven. Als onze zorgen en ziekten, al het verdriet dat je met je mee kunt dragen, dat is echt niet twee dagen zomaar opgelost. Dat je relatie aan alle kanten gevaar loopt, of je huwelijk, dat blijft ook tijdens de Kerstdagen door je hoofd spoken. Of dat je je zorgen maakt om je gezondheid, 'Wat heb ik precies? Komt het wel goed met me?' Dat houdt ook geen halt bij de Kerstdagen. Je financiële zorgen, of de ongerustheid over je baan, of over de zaak, je zou het op Kerst van je af willen schudden, maar het lukt niet. Het gemis van degene om wie je treurt, elke dag, dat is niet minder op Kerst. En jij, als je in de put zit, dan blijft dat ook op Kerst: red je het wel? Op school, of gewoon, in je leven? Misschien zegt u wel: 'Ik vind de Kerstdagen juist extra moeilijk.'

Wat doet het Kerstfeest met je gewone leven? Met die vraag gaan we naar de herders. 'Zeg broeders, jullie zijn toch bij Jezus geweest? Jullie hebben Hem toch gezien, in de kribbe? Wat doet dat met jullie, als jullie nu weer terugmoeten, terug naar jullie schapen? Terug naar de kou van de nacht. Terug naar het gewone leven, met al z'n sores. Terug naar het werk.'

Maar als we die vraag stellen, hebben de herders geen tijd om te antwoorden. Nee, ze zijn aan het zingen! Ze zijn aan het zingen, uit volle borst. Lukas schrijft het in vers 20: 'En de herders keerden terug, God lovende en prijzende om alles wat zij hadden gehoord en gezien, gelijk het hun gezegd was.'

3. Hoe kun je zingend het gewone leven weer in?

Zingend weer terug, het gewone leven in. Zingend op reis vanuit Bethlehem. Dat kán dus! Zingend op 2 januari weer naar je werk, of op 7 januari weer naar school. Zingend het leven in. Zingend naar het ziekenhuis, terwijl je weet hoeveel er afhangt van de uitslag. Zingend de foto bekijken van die éne, die niet meer hier is. Is dat mogelijk, gemeente? Zingend het leven in, dat leven met alles erop en eraan? Ja, het kan! Het kan echt! Of je het nu hardop doet, dat zingen, of in stilte, in je hart.

De herders gaan ons voor in een lovende levensstijl. Een leven vol lof aan God! Leven als een vogel, die elke nieuwe dag begroet met een loflied op zijn Schepper, en die elke dag weer afsluit met een danklied voor God.

Hoe is dat mogelijk? Wat is het geheim daarvan?

Het geheim zit 'm in die woorden: ze loofden en prezen God 'om alles wat ze hadden gehoord en gezien, zoals het hun gezegd was.'

Die herders hebben dus een boodschap gekregen, er is hun iets gezegd, door die engel, een Woord van God, en ze hebben vervolgens met eigen ogen gezien dat het klopte. Ze hebben met eigen oren gehoord dat het wáár was. Ze loven God 'om alles wat ze hadden gehoord en gezien, zoals het hun gezegd was.'

4. God gaf Zijn Woord, en het is wáár!

En dát is het nou precies! Wat maakt je als christen nu tot een ander mens? Wat brengt je tot een lovende levensstijl, temidden van alles wat er gebeurt? Wat is het geheim? Het geheim is, dat God Zijn Woord gegeven heeft, de Bijbel, de boodschap van het Evangelie, en dat dat Woord van God wáár is. Dat het klopt, dat het heel concrete werkelijkheid is in je leven!

Veel mensen hebben het over de 'Kerstgedachte', een mooi denkbeeld, prachtig ideaal, maar ook een fata morgana, niet concreet, niet reëel. En zeker als het dan ook nog eens een boodschap is van engelen, dan wordt het helemaal sprookjesachtig, een soort mythe.

Maar God is geen mythe! En de engelen zijn volop realiteit! En wilt u het nóg tastbaarder? Wat denkt u dan van een Kind, en concreet Kind, in doeken gewikkeld, een Baby die wordt verzorgd en vastgehouden door twee mensen, Jozef en Maria. Het Woord van God is vlees geworden, een Mens van vlees en bloed!

Heel concreet heeft God ingegrepen in onze menselijke geschiedenis. En Hij heeft dat gedaan om de kern aan te pakken van alle menselijke ellende, van alle verdriet en van alle leed. De kern van alles wat er mis is in deze wereld, dat is de verbroken relatie met God.

Eén helicopter, een Apache, die op één ogenblik één electriciteitsmast raakte was genoeg om een zee van problemen te veroorzaken in de Tielerwaard en de Bommelerwaard. Geen verwarming meer, geen telefoon meer, deuren die niet meer open gingen, het scheepvaartverkeer op de Waal moest stilgelegd worden, voedselvoorraden gingen verloren, koeien konden niet meer gemolken worden, enzovoorts, enzovoorts, enzovoorts nodig, misschien wel maanden, om al die schade te herstellen, maar wanneer juichte de Bommelerwaard? Dat was op vrijdagavond 14 december, toen er opeens weer stroom was! Het grondprobleem was op dat moment verholpen. Voorlopig, die mast moet weer herbouwd worden en zo, maar er was weer electriciteit! De verbinding was hersteld!

5. God herstelt de verbinding

En dat is precies de boodschap van Kerst. De verbinding is hersteld. De verbinding tussen hemel en aarde, de verbinding tussen God en mens. Alles wat er instaat tussen God en ons, de blokkades van onze schuld, van ons falen, van onze zonde, alles wat ons levens afsnijdt van de Bron van leven, van God, dat is Jezus komen weghalen. Hij neemt onze zonden op Zijn schouders, Hij draagt daarvoor de straf op het ruwhouten kruis van Golgotha.

De kern van alle menselijke misère, van alle ellende in deze wereld, die is aangepakt door God Zelf. In Jezus Christus is Hij ons te hulp gesnel, de Zoon van God is uit de hoge hemel gekomen en Hij heeft Zich ingeschroefd in

het menselijk bestaan. En nu is het Zijn belofte: 'Wie gelooft in Mij, heeft eeuwig leven!' En die belofte van eeuwig leven, die stijgt uit boven al onze pijn, boven al ons lijden, boven al ons verdriet, boven al onze zorgen. Hoe moet het verder, met jou, terwijl je eronder lijdt dat je zo slecht vrienden kunt maken. Wees niet bang, maar geloof in Jezus! Hij sluit ook jou aan op de Levensbron, en Hij brengt ook jouw leven tot bloei! Hoe moet het verder met u, en met uw kinderen: u ziet ze gewoon de verkeerde kant op gaan! Wees niet bang, maar vertrouw op Jezus! Als Hij úw leven kon aansluiten op de Levensbron, zou Hij het dan bij uw kinderen niet kunnen?

Wat ook uw zorgen zijn, Jezus is gekomen om de kern van al je problemen aan te pakken. Hij heeft ons met God verzoend. En vanuit die verbinding met God wordt álles anders. Alles! Dan ga je anders aankijken tegen het leven. Dan wordt alles relatief, dan zie je alles in relatie (relatief) in relatie tot God, die alle macht heeft! Alle macht in hemel en op aarde. Hoort u het? Alle macht!!! 'Ere zij God in de hoge en vrede op aarde, God heeft in mensen een welbehagen.' Vrede op aarde. Temidden van de nacht van de verschrikking: vrede op aarde, vrede van binnen. De lijn die was gebroken, is hersteld. Ten koste van één slachtoffer. Dat wel. Jezus. Hij heeft Zich opgeofferd. Vrijwillig, aan het kruis. En omdat Hij dát gedaan heeft, heeft God Hem opgewekt, en zit Hij nu, op dit moment, aan de rechterhand van God. De herders loven en prijzen God, want alles wat ze gehoord hebben, is wáár! Het is geen sprookje, het is geen mythe, het is concrete realiteit! Als je door Jezus verbinding krijgt met God, verandert dat je leven. Dan is er diep in je hart voorgoed een knop omgegaan. Dan laat je je niet meer meeslepen door de zorgen en de problemen en de moeite en de nood. In een maalstroom naar beneden. Maar je laat je ook niet meeslepen door het succes, en door de lege lol van de wereld, dan zie je dat dat alleen maar opgeklopt scheerschuim is. Van die slagroom uit zo'n bus, die na tien minuten weg is. Als je door Jezus God hebt ontmoet, als je je leven in Zijn hand gegeven hebt, dan kun je zelfs in de meest helse omstandigheden nog zingen.

6. Alles wordt anders, wat de situatie ook is

Zelfs in de oorlog. Ik las een getuigeverslag, en vraagt u me niet wie het geschreven heeft, er stond geen bronvermelding bij. Maar kennelijk is het geschreven door een Duitse soldaat in de Eerste Wereldoorlog. Diep ontroerend. Ik ga u daaruit voorlezen. 'Het was in het jaar 1915. Als jonge oorlogsvrijwilliger lag ik aan het front. We lagen in een troosteloze verwoeste streek in de Champagne in Frankrijk. In de week voor Kerst kwam de post. Ik kreeg óók een pakje. Temidden van allerlei andere geschenken had ik ook een grote gele waskaars. 'Jongens, laten we een kerstboom maken', riepen enkele jongens toen ze de kaars zagen.

Op de morgen voor het kerstfeest togen we het bos in om een geschikt boompje te zoeken. Geweldig, al snel vonden we er een. Een prachtig groen sparretje. Met grote voorzichtigheid plantten we het in een leeg conservenblik. Met meer geduld dan handigheid werd de kaars in kleinere stukjes verdeeld, elk 'kaarsje' werd met een speld aan een takje vastgeprikt. Zo kwam de kerstavond. Buiten was alles rustig. Nu en dan klonk er een verloren schot door de stille nacht. Nu konden we gaan feestvieren...

Ach... het mislukte helemaal! In de namiddag was er bij ons een grote mandfles met sterke drank bezorgd. Dit 'geschenk' hadden de meeste mannen al 'goed' aangesproken, zodat de stemming als door een boze geest beheerst werd. Ik probeerde te redden wat er te redden

was. De kaarsjes werden aangestoken en ik vroeg 'Zullen we een lied zingen?' Het ging niet door; één van de jongens wilde een foto maken van onze kerstboom. Toen dat eindelijk voor elkaar was, waren de kaarsjes uitgebrand. Ons onderkomen was vergiftigd door de bijtende walm van gedoofde kaarsen en blitzlicht. Ach het mislukte helemaal.

Waarom? Nú denk ik: 'We hadden allemaal heimwee op die avond.' Kortom, het was héél troosteloos. Tenslotte liep ik boos en verdrietig naar buiten. Daar omving mij de sterrennacht. De omgewoelde kapotgeschoten kalkaarde lichtte wit op. Arm land... Hier waren eens rijke akkers en weiden. Verderop lagen de overblijfselen van wat eens een vriendelijk dorpje was. Alleen aan de kale fruitbomen kon je dat nog een beetje zien. Zelfs het puin was afgevoerd om er de kapotte wegen mee te repareren. Twee jaar geleden hadden daar blije mensen kerstfeest gevierd. Waar zouden ze nu zijn, deze verdrevenen?

Ineens hoor ik gerucht. Uit het officiersverblijf dat iets verder ligt, komt iemand naar buiten. Hij ziet mij niet, ik sta in de schaduw, maar ik herken hem duidelijk. Het is een luitenant die mij een geweldig ontzag inboezemt. Lang staart hij in de troosteloze nacht. Kijk, denk ik, het gaat met hem net als met mij. In het officiersverblijf zijn ze vast ook allemaal dronken. En nu gaat ook op hem alle ellende van de oorlog inwerken, zodat hij het bijna niet meer dragen kan. Maar... Wat doet hij nu? Van onder zijn cape haalt hij een blinkende trompet tevoorschijn en zet die aan zijn lippen. En nu klinkt het oneindig ontroerend over het kapotgeschoten geruïneerde dal: 'O du fröhliche, o du selige gnadenbringende Weinachtszeit...' *O gij vrolijke, o, gij zalige, genade brengende kersttijd...*

Zijn muziek dwingt mij gewoon de tekst zachtjes mee te spreken. Alles steigert in mij omhoog. Nee, nee, schreeuwt mijn hart. Het is niet waar! Hier is een verwoest dorp, elk verwoest huis een stroom van harteleed! En daar die dronken mannen, ziek van heimwee; en thuis vrouwen en kinderen, die hun vader missen! Bloed, sterven, leed en ellende! Hoe kan hij zó blazen? O, du fröhliche? Maar hij blaast rustig verder; en het klinkt klagend, 'Welt ging verloren', 'de wereld ging verloren'. Ja, denk ik, dat is helemaal tot in het diepste toe waar! Nooit eerder zag ik dat zó duidelijk voor me. Máár: 'Christus is geboren'. Zo blaast hij mijn gedachten weg. Zó schallend, zo helder en jubelend, dat ik mijn oren spits. 'Christus is geboren,' 'Freue, freue dich, o Christenheit!' 'Verheug, verheug u, o, christenheid'. Daar vallen mij de schellen van de ogen. Dit is Kerstfeest! Dit en niets anders.

D'aarde lag verloren,

Christus is geboren.

Halleluja! Jubel nu, o christenheid!

7. Zing voor uw God!

Als u uit de ellende van uw leven de sterrennacht in loopt, pak dan uw trompet! Als jij soms geen raad meer weet, zing dan, of fluit je lied! Als het succes u dreigt mee te slepen, weg van God, weg van uw gezin, en weg van uw eigen ziel, kijk dan omhoog in de sterrennacht, en zing, zing mee met de herders, zing mee met die eenzame soldaat en zijn luitenant, zing voor uw God!

Als u zingt, als jij zingt, dan zingen de engelen in de hemel mee. Het wordt één groot koor vol lof voor de Redder van de wereld, Jezus Christus! Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl

